

[Indenrigsministeren]

den ekspertise, som man dér har, som der burde være. Det er rigtigt, at det måske har skortet på den meget nære kontakt, og vi håber, at vi med det akutcenter, som er oprettet her pr. 1. januar 1985, og med den tilknyttede overlæge har løst det problem. Det er desuden i den ordning også intoneret, at der skal være et meget tættere løbende samarbejde mellem rigshospitalet og Fysiurgisk Hospital i Hornbæk.

Jeg skal ikke sige ret meget mere. Jeg vil gerne igen udtrykke min taknemlighed over, at folketinget går så helhjertet ind i sagen, for det synes jeg er vigtigt.

Jeg skal sige til hr. Lenger til sidst, at når der står 37 mill. kr. her, er det, fordi vi har nyvurderet de nødvendige udgifter til området. Hvad der skal ske, fremgår klart af bemærkningerne til lovforslaget, og der ligger altså ikke noget gemt i, at tallet har ændret sig.

Jeg siger altså tak for behandlingen af sagen, og jeg var glad for udtalelserne om, at kommunaludvalget ville handle hurtigt i denne sag. Jeg synes, det er rart at få den afsluttet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Medicintilskudsævn. Regulering af begravelseshjælp).

(Fremsat 12/12 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

Lovforslaget har to dele, og socialdemokratiet siger nej til begge.

Vi finder, at den nuværende ordning med et medicinudvalg nedsat af sundhedsstyrelsen er ganske tilfredsstillende. Vi har funderet over, hvilke motiver ministeren har til at foreslå denne ændring. Det er ikke helt let at gennemskue, men med vores erfaringer fra tidligere – og her tænker jeg på, hvorledes ministeren har brugt dette område som et led i sine besparelsesforanstaltninger – ønsker vi ikke, at ministeren på denne måde skal skaffe sig større indflydelse på medicinudvalget, dets sammensætning eller dets forretningsorden.

Vi ved godt, at det er ministeren, der i sidste ende udsender fortegnelsen over de lægemidler, der er tilskudsberettiget, men den vejledning, som sundhedsstyrelsen skal give ministeren, skal gives på et rent sagligt grundlag. Det ved vi finder sted i dag, og det ønsker vi ikke ændret.

Med hensyn til den anden del af lovforslaget om regulering af begravelseshjælp siger vi nu, som vi har sagt det tidligere, at begravelseshjælpen bør pristalsreguleres. Vi ved, at det betyder meget for mange mennesker, især ældre, at vide, at de kan komme ordentlig i jorden, og begravelsesomkostningerne er høje. Det er også for mange mennesker et spørgsmål om tryghed, og vi ønsker altså ikke en gradvis forringelse af begravelseshjælpen ved den reguleringsform, der her er foreslået. Den vil vi ikke medvirke til.

Lis Aaltonen (KF):

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget.

Bente Nielsen (V):

Det lovforslag, vi her behandler, omhandler jo to vidt forskellige forslag.

For det første foreslås det nu, at det nuværende medicinudvalg, som er nedsat under sundhedsstyrelsen, lovfæstes. Da dette udvalg har en meget vigtig funktion, bl.a. den at være rådgivende i sager, der drejer sig om, hvilke lægemidler der er tilskudsberettiget efter sygesikringsloven, finder jeg, at det er berettiget at lovfæste udvalget.

Jeg har da også læst i bemærkningerne, at sigtet med dette ikke er at foretage nogen

[Bente Nielsen]

som helst ændringer hverken i udvalgets opgaver eller i dets sammensætning, så jeg må sige, at jeg forstår slet ikke hr. Taanquists bekymringer i den anledning; så vidt jeg kan se, er det præcis, som det har været hele tiden.

Den anden del af forslaget vedrører, hvordan begravelseshjælpen skal reguleres frem til april 1987. Forslaget er et led i aftalen med det radikale venstre fra foråret 1984, hvori det bl.a. blev aftalt, at en række overførselsindkomster i perioden 1. april 1985 til 1. april 1987 skal reguleres med 2 pct. årligt, og venstre kan derfor også tilslutte sig den del af forslaget.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Hvis det er præcis det samme, som det har været før, hvorfor ønsker man så at ændre det?

Birthe Hansen (SF):

Den borgerlige regering er i sine bestræbelser på at videreføre sin hidtil førte økonomiske politik, en politik, som overvejende har medført forringelser og økonomiske begrænsninger, via sygesikringen nået til begravelseshjælpen. Nu ønsker indenrigsministeren den nuværende reguleringsprocent på 4 halveret til 2. Det er SF imod.

Anden del af lovforslaget handler om noget andet, nemlig om en ændring af det nuværende medicinudvalg til et medicintilskudsnævn. Hvorfor mon egentlig? Begrundelsen er lidt uklar for os i SF, og derfor vil jeg godt stille indenrigsministeren et spørgsmål nu i stedet for at vente, til vi går i gang med udvalgsarbejdet. Er det således, at ministeren giver afkald på en kompetence og skylder den hen til det pågældende nævn?

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Hensigten med dette forslag er at ændre det nuværende medicinudvalg til et lovfæstet nævn. Det radikale venstre finder, at i betragtning af den vigtighed, som arbejdsområdet har, kan det være meget rimeligt, at det får samme status som de øvrige nævn, der er nedsat efter lægemiddelloven. Det drejer sig som bekendt om både lægemidlers kvalitet og bivirkninger, om, hvilke der skal være

optaget i specialitetsregisteret, og ikke mindst om klinisk afprøvning af lægemidler.

Vi finder altså, at dette kan være rimeligt, men vi vil da naturligvis gerne i udvalget se på, om der er arbejdsområder, der bør ændres.

Stort set vil vi anbefale forslaget og se positivt på det, og det indbefatter også forslaget om begravelseshjælp.

Lenger (VS):

Forslaget om at ændre medicintilskudsnævnets status er ikke noget, der kan få os til at bruge de store armbevægelser, for selv om det har haft en vis uafhængighed indtil nu, foreligger der jo eksempler på, at ministeren så bare lader være med at følge det, og så er vi selvfølgelig lige vidt.

Hvad derimod angår forslaget om at regulere begravelseshjælpen med en endnu mindre procentsats, end det er sket, siden reguleringen blev sat ud af kraft i 1982, må vi gå imod. Vi har en regering, der har skåret ned på dagpengene, på bistandshjælpen, på medicintilskuddene, på mælketilskuddene, på de kulturelle aktiviteter, på undervisningen og endnu mere indirekte gennem fastlæggelsen af bloktilskuddene. Det er, hvad regeringen har gjort, og så kommer den nu og vil skære ned på begravelseshjælpen. Så må man da vist sige, at man har fjernet den sidste chance for at undslippe regeringens politik.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Poulsgaard (FP):

Der er tanker i dette lovforslag, som vi absolut sympatiserer med, men jeg kan ikke sige mere på nuværende tidspunkt. Vi vil se lidt nærmere på det, når vi kommer frem til en tredjebehandling engang.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal sige til hr. Taanquist, at jeg forstår ikke rigtig hans betænkeligheder. Hr. Taanquist spørger: hvis det er de samme opgaver – hvad det er – og det er nøjagtig den samme sammensætning, som nævnet har i dag, hvorfor ønsker man så en ændring?

[Indenrigsministeren]

Det fremgår ganske klart af bemærkningerne til lovforslaget, idet der i bemærkningerne til nr. 1 står: »Med forslaget lovfæstes det nuværende under sundhedsstyrelsen nedsatte medicinudvalg«. Og baggrunden for ønsket om at lovfæste det er – og det går jeg ud fra at der i hvert fald er nogen her, f.eks. hr. Lenger, som ikke vil smile alt for meget ad – at medicinudvalgets rådgivende funktioner efterhånden er blevet så væsentlige, at disse bør fremgå af sygesikringsloven. Dermed sker der jo det – som der også står i bemærkningerne – at udvalget på den måde opnår samme status som de andre sagkyndige nævn, som er nedsat efter lægemiddellovens forskellige paragraffer. Det er jo sådan, at disse nævn giver en indstilling til sundhedsstyrelsen i sager om levedsmidlers kvalitet og bivirkninger og optagelse i og slettelse af de forskellige fortegnelser.

Det er nøjagtig de opgaver, dette nævn har i dag, og det er faktisk det eneste nævn, som ikke er lovfæstet; derfor synes jeg, det var rimeligt at gøre det. Men der er ingen ændringer overhovedet, så jeg kan ikke rigtig forstå hr. Taanquists bemærkninger.

Det foreslås også, at medicintilskudsnævnet fortsat skal bestå af tre hospitalslæger og to alment praktiserende læger samt en repræsentant for indenrigsministeriet. Nævnets status som et sagkyndigt nævn fastholdes – det står i bemærkningerne. Og så står der desuden, at medicintilskudsnævnet skal varetage den samme opgave, som medicinudvalget hidtil har varetaget, nemlig at rådgive sundhedsstyrelsen. Det er det, det har gjort, og det er det, vi hermed lovfæster.

Endelig spørger SFs ordfører, om ministeren hermed giver afkald på nogen kompetence til nævnet. Nej, situationen er nøjagtig den samme, som den hidtil har været. Nævnet har ikke mere eller mindre kompetence. Det er rådgivende over for sundhedsstyrelsen i disse spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om det civile beredskab. (Det civile beredskab i kommuner og amtskommuner).

(Fremsat 12/12 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Det er meget vigtigt, at der sker en betydelig forbedring af arbejdet i både stat og kommuner med at sikre, at så mange som muligt kan overleve en eventuel krigs- eller krisesituation, og at alle de nødvendige funktioner i samfundet kan opretholdes. Vi fik allerede for fire år siden en ny, moderne civilforsvarslov, der efterhånden er godt indarbejdet, og som tilmed er blevet suppleret med en aftale mellem seks partier om en klar forbedring af civilforsvaret til gavn for hele befolkningen, hvis det uheldige skulle ske, at en krig ruller hen over vort land.

Det forslag om ændringer i loven om det civile beredskab, som vi behandler nu, er resultatet af et udvalgsarbejde, der har varet i 4 år. Det er meget længe, ikke mindst fordi vort civile beredskab har betydelige mangler. Mange steder, også i statens organer, er der intet eller næsten intet gjort for at sikre forsyninger og samfærdsel, kommunikation og meget andet i det nødvendige omfang, så samfundet kan fungere og menneskene få det nødvendige at leve af i en krigssituation. Det mest afgørende spørgsmål for os er derfor, om lovforslaget skaber sikkerhed for, at der sættes ind overalt, altså også hos de centrale myndigheder, i ministerier, styrelser og direktorater, så deres eget livsnødvendige arbejde bliver gjort og ikke blot det kommunale.

Vi vil derfor lade vor stillingtagen til lovforslaget afhænge af, bl.a. om vi under udvalgsarbejdet kan få sikre garantier for, at regeringen vil gøre sin væsentlige indsats og vil gøre den fuldt ud. Det er bl.a. afgørende,